

СВЪТУЛКА

Орѣшко повтори задачата си, взе човала съ чуднитѣ фокуси и се заврѣ подѣ масата, която заедно съ него отнесоха въ срѣдата на арената. Фокусникътъ разпращаше тамъ отгоре за своитѣ невиджани фокуси, обръщаше водата въ вино и виното въ вода, криеше въ ржавитѣ си яйца, които после ужъ вадѣше отъ носоветѣ на голѣмия и малкия Главчо, а публиката посрѣщаше всички тия магии съ очудване и силни ржкоплѣскания. Най-после фокусникътъ обяви, че ще вади отъ цилиндѣра си разни животни. Но въ това време нашиятъ Орѣшко мислѣше за своя номеръ и за синитѣ си панталонки. Напраздно фокусникътъ викаше:

— Сега ще видите какъ отъ тоя цилиндѣръ ще излѣзе едно зайче!

Никакво зайче не излизаше.

— Орѣшко! — извика най-после ядосаниятъ фокусникъ.

Щомъ чу името си, Орѣшко скочи като оживенъ отъ оса и така силно скочи дяволското момче, че обѣрна цѣлата маса. Раздрѣнкаха се по арената разни тенекийки и стѣкълца, тенджерки, чайници, чашки. Всички се развикаха и закрепѣха. Орѣшко изтѣрва чувала съ фокуситѣ, разбѣгаха се по арената и зайчето, и гжската, а двата гѣлжба излетѣха право надъ главитѣ на примрѣлата отъ смѣхъ публика. Нѣкои почнаха да се подиграватъ, други свирѣха и искаха да се изгони веднага фалшивиятъ фокусникъ. Орѣшко не усѣти какъ нѣкой го хвана за ухото и го изведе презъ задния входъ, право на улицата. Това бѣше директорътъ.

— Хайде сега да си вървишъ, отдето си дошълъ, — изкрещѣ надъ него строгиятъ гласъ на директора.

И единъ силенъ ритникъ придружи думитѣ на директора и Орѣшко се намѣри съ единъ скокъ чакъ на отсрещния тротоаръ на улицата.

(Следва въ шеста книжка)

Вѣра Бояджиева Фолъ

